

stečajnoga postupka do dana oduzimanja. Ta naknada ne može biti manja od 100,00 kuna niti veća od 1.000,00 kuna po danu. Ako za vrijeme neovlaštenog korištenja, odnosno uporabe predmet stečajne mase propadne, sud će osobi kod koje je stvar propala naložiti plaćanje odgovarajuće naknade stečajnom dužniku za vrijednost stvari i neovlašteno korištenje, odnosno uporabu. Osim osobe od koje je oduzet predmet određeno je da za te obveze solidarno odgovaraju i odgovorne osobe pravne osobe.

Iz sudske prakse:

1. Iz spisa proizlazi da stečajni upravitelj dopisom od 24. ožujka 2017. zahtijevao od žaliteljice predaju stečajne mase u posjed. Nakon toga, u podnesku od 19. travnja 2017. stečajnu upravitelj je obavijestio sud da je žaliteljica „telefonskim putem obavijestila stečajnog upravitelja o odbijanju predaje stečajne mase“ te je predložio da sud naloži ranijoj zastupnici po zakonu dužnika predaju u posjed nekretnina i pokretnina te odrediti ovršene radnje radi prisilnog ostvarenja tog naloga.

Međutim, sud je propustio utvrditi je li ranija zastupnica po zakonu zaista u posjedu predmetnih nekretnina jer samo zbog činjenice da su nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika, samo po sebi ne znači da je žaliteljica u posjedu nekretnina niti je utvrđeno tko se nalazi u posjedu nekretnina, koju činjenicu stečajni upravitelj uopće nije utvrdio. Te je činjenice bio dužan utvrditi stečajni upravitelj i uz zahtjev za predaju nekretnine određeno navesti dokaze iz kojih to proizlazi. U svom zahtjevu stečajni upravitelj ne navodi da se žaliteljica nalazi u posjedu nekretnine čija se predaja traži.

Ako se treća osoba nalazi u posjedu nekretnina, što, za sada, nije utvrđeno, rješenjem kojim bi se naredilo žaliteljici predaja predmeta stečajne mase u smislu odredbe čl. 216. SZ-a ne bi se postigla svrha naloga, a rješenje ne bi bilo moguće prisilno ostvariti.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-3462/17 od 8. 6. 2017.

2. Prvostupanjski sud utvrdio je:

- da je stečajni dužnik vlasnik pokretnih stvari navedenih u izreci pobijanog rješenja,
- da na navedenim stvarima postoji razlučno pravo H.A.R.H. d.o.o. (ranije H. L. K. d.o.o.),
- da se stvari nalaze u posjedu zastupnika po zakonu dužnika do dana otvaranja stečajnog postupka Ž.R.,
- da Ž.R. nije predao te stvari stečajnom upravitelju.

Kako je zastupnik po zakonu dužnika do dana otvaranja stečajnog postupka Ž. R. u posjedu pokretnih stvari koje ulaze u stečajnu masu, prvostupanjski sud pravilno je primijenio materijalno pravo iz čl. 216. st. 2. SZ-a kada mu je naložio predati te stvari u posjed stečajnom upravitelju i odredio ovršne radnje kojima će se taj nalog prisilno ostvariti.

Žaliteljevi navodi da je platio potraživanje razlučnog vjerovnika prema stečajnom dužniku ne utječu na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. U prvostupanjskom postupku na temelju uvjerenja Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Ličko – senjske, Policijske postaje Donji Lapac od 23. travnja 2015. utvrđeno je da je stečajni dužnik vlasnik predmetnih motornih vozila. Ako žalitelj tvrdi da je on vlasnik stvari, tada svoja prava može ostvariti u parničnom postupku u kojem kao izlučni vjerovnik može tražiti izdvajanje predmeta iz stečajne mase (čl. 147. Stečajnog zakona). Nadalje, žalitelju također valja istaknuti da sama činjenica podmirenja obveze stečajnog dužnika prema vjerovniku H.A.R.H. d.o.o. ne predstavlja pravni temelj žaliteljeva stjecanja prava vlasništva na stvari u smislu odredbe čl. 114. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14).

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-3751/17 od 14. 6. 2017.